

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 16. Historia de fictis Appellantium miraculis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII. locutus sermonem suum his verbis
 1731. solvit: *Cuncta, quæ a prima Septembris*
die ad acta retulistis, quantocius debetis
si vero deinceps Regi obtemperare negle-
ritis, suæ indignationis molem experiri

§. XVI.

*Historia de fictis Appellantium
miraculis.*

Cum ergo Quesnellistæ nec in Regi
 favore, nec in potentum patro-
 nio, minus vero in causæ justitia
 reliquam haberent, fraudibus atque
 imposturis rem agere, & saltem in-
 providis fucum facere decernunt: Pre-
 primis autem eis placuit, veterum he-
 reticorum exempla imitari, qui ad pro-
 pagandam sectam nil aptius esse ce-
 sebant, quam in vulgus spargere, mi-
 res suæ factionis homines singulari san-
 ctitatis fama celebres numerari, atque
 ab ipso Deo eorum errores sanitates
 gratis, mortuorum suscitatione, aliis
 que prodigiis per ipsos hæresis Auto-
 res aut præcipuos ejus patronos per-
 petratis comprobari. Enimvero Ques-
 nellistæ, jamdudum suorum sanctitatem
 crepabant, parum tamen adhuc spatio
 hoc rumore proficiebant; deerant enim
 in suis miracula; fingenda igitur erant.
 Nec hoc difficile; prævie enim divul-
 gabant

Sæc. XVIII.
A. 131.

gabant, Diaconum nomine Franciscum de Paris, qui anno hujus sæculi vigesimo octavo decesserat, jam pluribus abhinc annis a Constitutione appellasse, & suæ oppositioni immortuum prout sancte vixisset, ita & in sanctitatis fama decessisse, ac post ejus mortem crebra patrari miracula, Viri merita ipso Deo indes prodigiis attestante. Præcipuum, atque altiori clamore divulgatum erat prodigium de quadam puella crurium & oculorum usu destituta. Hanc post novendiales preces ad prætensi hujus sancti tumulum fusas visum, pedumque usum recuperasse spargebant: Ut vero huic prodigijsæ sanationis commento major accederet auctoritas, hoc factum dissertatione typis impressa tot circumstantiis, totque conductiis testibus munitum publicabant, ut non paucorum credulitatem mirifice fallerent. Mox ad S. Medardi cæmeterium, ubi Parisius Abbas sepultus jacebat, accurrunt turmatim Viri ac feminae, quas vel novitatis studium, vel credendi levitas aut factionis amor attraxerat: Ex his nonnulli, superstitione aut falsa imaginatione fascino, vel auro corrupti se in suis necessitatibus adjutos dicebant. Varius pro sententium varietate hac de re rumor volabat, & ingens inde animorum perturbatio.

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

batio, altercatio frequens. Ea re
 ut factum ex forma juris serio exami-
 nari juberet. Audiuntur prævio jur-
 jurando testes quamplurimi, inquirunt
 sedulo in omnes rei circumstantias
 examinatur puella, ipsique ejus Pare-
 tes & consanguinei. Manifesto tandem
 apparuit, totum hoc non nisi palmarum
 esse Appellantium fraudem, subdolum
 commentum artificiose ad decipiendos
 fideles incautos excogitatum. Detegit-
 tur, testes auro corruptos, puellam
 nunquam visu privatam fuisse, eam-
 que diu etiam post novendialia, ut
 antea, ita tunc eadem in ambulando
 difficultate laborasse. Eapropter Parisi-
 ensis Archiepiscopus die decima quinta
 Julii promulgato edicto falsum hoc sup-
 positumque esse miraculum declaravit
 vetuitque, ne deinceps in sua Diocesi
 ullum miraculum sine legitima auctori-
 tate promulgaretur, minus vero in
 posterum ullus Cultus Abbati Parisiensi
 aut ejus sepulcro tribueretur, vel Missæ
 in ejus honorem celebrarentur. Darn-
 navit insuper panegyricum seu disserta-
 tionem de conficto hoc prodigio editam
 utpote imposturis ad decipiendos fide-
 les excogitatis turgidam, Pontifici &
 primorum Pastorum Cætui injuriosam,
 & erroribus jamdudum ab Ecclesia
 damnatis scatentem.

Pafte

Pastoralis hæc sollicitudo ipsius quo-
 que Regii Senatus excitavit vigilan-
 tiam; mox enim Regis jussu in eos,
 qui se ad Parisii tumulum sanatos jacti-
 tabant, inquisitum, deprehensumque,
 quosdam turpiter deceptos, alios ne-
 quiter decepisse, omnes de impostura
 convictos. Eapropter ex Senatus sen-
 tentia horum non pauci exilio, alii fe-
 veris admodum pœnis mulctati sunt,
 omnibus vero cæmeterium adire inter-
 dictum, ac illud denique occlusum, &
 satellitibus munitum est. Horum sup-
 plicio ceteri Appellantes adeo non sa-
 pere incipiebant, ut etiam spreta tum
 Ecclesiastica tum Regia auctoritate to-
 tam suam rabiem in legitimum suum
 Pastorem exonerare, eumque Clero ac
 populo invisum reddere certarent. Eo
 fine Parisiis eodem ferme die tres in-
 fames libellos sub titulo: *vita Domini
 Paris Diaconi* in vulgus sparsere. Ho-
 rum Auctores in schismatis & erroris
 patrocinium afferebant, Ecclesiam ab
 Episcopis ad excidium promoveri, Ap-
 pellantes, utpote vera Ecclesiæ mem-
 bra, tam ab Ecclesiastica quam Laica
 potestate ob fidei puritatem non minus
 acerbe quam injuste vexari, ac pro-
 pterea paratos se esse ad subeundum
 pro veritate martyrium, præcipue si
 periculum capitis ob defensionem ali-
 cujus

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

Sæc. XVIII. cujus Sancti intentaretur. Præterea
 A. C. 1731. libellorum Auctores statuebant, pro ad
 discenda fidei nostræ Regula nec ad
 Sedem Apostolicam nec ad Pastorem
 Cætum, esse recurrendum; fidei enim
 veritates haud amplius per Apostolo-
 rum, eorumque Successorum ministri-
 rium cunctis Nationibus innotescere,
 illam duntaxat esse veram fidei doctri-
 nam, quæ ex sepulcro Abbatis Parisi
 disceretur, proin ad hunc pro obtinenda
 a Deo vera intelligentia esse recurren-
 dum. Nempe nil magis commune est
 hæreticis, quam fidei suæ certitudi-
 nem in errorum suorum Auctoribus
 collocare. Porro fanaticos hosce libel-
 los ab Archiepiscopo Parisiensi fuisse
 damnatos, eorumque lectionem indigni-
 anathematis pœna omnibus prohibita,
 jam supra memoravimus.

§. XVII.

*Continuatio ludicræ scenæ ad Parisi-
 tumulum.*

Appellantes ad Pastorem sui vocem
 surdi, unice intenti erant, ut in
 suo Parisi novum sectæ Thaumatur-
 gum ubique proclamarent; haud ex-
 guum enim factionis suæ incrementum
 ab eo sperabant Viro, qui in vita sua
 genuinum veri Quesnelistæ caracte-
 rem